

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПОЛІСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАУКОВО-ІННОВАЦІЙНИЙ ІНСТИТУТ ТВАРИННИЦТВА ТА
ВЕТЕРИНАРІЇ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖПРОДСПОЖИВСЛУЖБИ В
ЖИТОМИРСЬКІЙ ОБЛАСТІ**

НАУКОВІ ЧИТАННЯ 2026

**Благополуччя тварин і сталий розвиток
тваринництва та аквакультури:
*наука, практика, освіта***

УДК 619:614.23:636

Наукові читання 2026. Благополуччя тварин і сталий розвиток тваринництва та аквакультури: наука, практика, освіта. Матеріали XIII щорічної Всеукраїнської науково-практичної конференції науково-педагогічних працівників, аспірантів та магістрів, присвяченої Дню науки в Україні, 14 травня 2026 року. Житомир: Поліський національний університет, 2026. 375 с.

Редакційна колегія

Голова

Кот Т. Ф. директор НІІ тваринництва та ветеринарії,
доктор вет. наук, професор

Члени колегії

Ревунець А. С. в. о. декана факультету ветеринарної
медицини та тваринництва

Гуральська С. В. доктор вет. наук, професор

Романишина Т. О. кандидат вет. наук, доцент

Шуляр Альона Л. кандидат с.-г. наук, доцент

Рецензенти

Борщенко В. В. доктор с.-г. наук, професор Поліського
національного університету

Гутий Б. В. доктор вет. наук, професор Львівського
національного університету вет. медицини
та біотехнологій ім. С. З. Гжицького

Мельничук В. В. доктор вет. наук, професор Полтавського
державного аграрного університету

Редактор

Фещенко Д. В. к. вет. н., доцент

Рекомендовано до друку:

Науково-технічною радою Науково-інноваційного інституту тваринництва та ветеринарії (протокол № 10 від 22 травня 2026 р.)

Вченої радою Поліського національного університету
(протокол № 10 від 27 травня 2026 р.)

Збірник охоплює актуальні дослідження у сфері ветеринарної медицини, тваринництва та аквакультури, присвячені питанням благополуччя тварин, біобезпеки, сталого розвитку галузі та впровадження сучасних наукових і технологічних рішень.

За зміст і достовірність матеріалів відповідальність несуть автори.

© Поліський національний університет, 2026

<i>Дученко К. А., Флюстикова Х. В.</i> Застосування фунгіцидів для боротьби із аспергільозом диких птахів у зоопарках та реабілітаційних центрах	190
<i>Євстаф'єва В. О., Первий А. О.</i> Показники інвазованості котів різних порід <i>Toxosara cati</i>	193
<i>Клімов І. М., Фещенко Д. В., Довгій Ю. Ю., Згозінська О. А.</i> Шкірний дирофіляріоз у собак: від клінічної підозри до ефективного лікування	196
<i>Коваленко Л. М., Коваленко О. І., Скуратівський Л. А.</i> Методологічний підхід до моніторингу і діагностики хвороб риб	200
<i>Кліх Л. В., Рекіда І. В.</i> Біохімічні маркери кінології: огляд сучасних досліджень	204
<i>Кокра Р. О., Тупицька О. М.</i> Регуляція гліколізу як ключового етапу вуглеводного обміну клітини	208
<i>Кухтюк О.</i> Показники якості та безпечності яловичини при забої тварин врх	212
<i>Ладогубець О. В., Клименко С. В.</i> Отруєння собак ксилітом: клінічні прояви та невідкладна допомога	216
<i>Лігоміна І. П., Кузнєцова А., Мосійчук Д., Соловійова Л. М.</i> Клінічні основи забезпечення благополуччя продуктивних тварин	218

рах. Але водночас їх застосування вимагає подальшої оцінки безпечності та ефективності для різних видів птиці, тому що дихальна система птахів є надзвичайно чутливою до летких речовин.

Висновки: застосування фунгіцидних засобів є важливим інструментом боротьби із аспергільозом дикої птиці у зоопарках та реабілітаційних центрах, тому що забезпечує зниження грибкового навантаження у вольєрах, інкубаторах, вентиляційних системах та інших об'єктах приміщень для утримання птиці. Найбільш ефективною є стратегія комплексної профілактики, яка поєднує дезінфекцію, контроль мікроклімату, ефективну вентиляцію та раціональне використання фунгіцидів. Питання зростання резистентності грибів до азольних препаратів та обмежена кількість досліджень щодо безпечності окремих фунгіцидів для різних видів птиці свідчать про важливість подальших досліджень у цьому напрямку. Перспективою досліджень може бути оптимізація схем профілактики, пошук природних альтернатив з фунгіцидними властивостями та зниження ризику розвитку резистентності у грибкових патогенів.

ПОКАЗНИКИ ІНВАЗОВАНOSTІ КОТІВ РІЗНИХ ПОРІД *ТОХОСАРА САТІ*

Євстаф'єва В. О. – д. вет. н., професор

Первий А. О. – аспірант

*Полтавський державний аграрний університет,
м. Полтава*

Актуальність проблеми. Паразитичні нематоди виду *Toxocara cati* поширені у всьому світі та здатні заражати різноманітних домашніх та диких тварин, а також людину, як остаточної та паратенічних

господарів через різні шляхи передачі, такі як яйця, що здатні витримувати несприятливі умови навколишнього середовища, та личинки, що локалізуються у тканинах організму хазяїна (Hade et al., Holland, 2023).

Токсокароз залишається значною проблемою у світі, в тому числі й в Україні, оскільки він викликає системну зоонозну інвазію у паратенічних господарів, таких як жуйні тварини, люди, кролики, свійська птиця і гризуни (Бахур, 2014; Alshawi & Alhayani, 2024).

T. cati у котів дослідники виявляють в різних географічних регіонах з різною поширеністю залежно від кліматичних особливостей території, застосування лабораторних методів діагностики, способу утримання, тощо (Ursache et al., 2021). Зокрема, дослідники зазначають про вищу інвазованість кошенят, ніж дорослих котів, а також впливу способу їх утримання на показники інвазованості токсокарами (Alani & Kawan, 2024). У трьох англійських банках даних (Scopus, PubMed та Google Scholar) було здійснено пошук опублікованих статей щодо поширення *T. cati* у котів. Авторами визначено середню поширеність у безпритульних котів на рівні 7,66 % (Sadr et al., 2022). Тому, актуальним є проведення моніторингових досліджень щодо паразитування у котів *T. cati* з урахуванням їх породної належності.

Метою роботи було визначити особливості інвазованості котів різних порід збудником токсокарозу.

Результат дослідження. Роботу виконували впродовж 2023–2025 рр. на базі лабораторії кафедри паразитології та ветеринарно-санітарної експертизи Полтавського державного аграрного університету та умовах приватної ветеринарної клініки «Vet Help» (м. Полтава).

Всього копроовоскопічно досліджено 466 котів 12 різних порід, а саме: абіссинська (n=29), ангорська (n=46), бенгальська (n=52), британська короткошерста (n=27), корніш-рекс (n=10), мейн-кун (n=26), персидська (n=102), сейшельська довгошерста (n=16), сибірська (n=39), сіамська (n=36), сфінкс (n=21), шотландська висловуха (n=62). Визначали показники екстенсивності токсокарозої інвазії (ЕІ, %).

Проведеними дослідженнями встановлено, що інвазованість котів збудником токсокарозу значно різнилася залежно від їх породи і показники екстенсивності інвазії коливалися в межах від 6,5 до 23,5 % (рис. 1).

Рис. 1. Показники екстенсивності токсокарозої інвазії (ЕІ, %) у котів залежно від породною належності

Найвищі показники екстенсивності інвазії встановлено у котів порід персидська (23,5 %), британська короткошерста (22,2 %), бенгальська (21,2 %) та корніш-рекс (20,0 %). Дещо менші значення екстенсивності токсокарозої інвазії виявлено у котів порід шотландська висловуха (17,7 %), сфінкс (14,3 %), сибірська (12,8 %) та сейшельська довгоше-

рста (12,5 %). Найменші показники екстенсивності токсокарознаї інвазії виявлено у котів порід абіссинська (10,3 %), сіамська (8,3 %) та ангорська (6,5 %). Такі коливання інвазованості котів *T. cati* залежать не тільки від породної приналежності, а й одночасно від віку, способу утримання, якості проведення профілактичних дегельмінтизацій.

Отримані результати доводять актуальність проведення комплексних моніторингових досліджень котів на їх інвазованість збудником токсокарозу з одночасним врахуванням всіх факторів, які впливають на епізоотичний процес інвазії.

Висновки:

1. Встановлено, що у м. Полтава рівень інвазування котів різних порід нематодами *T. cati* коливався в межах від 6,5 до 23,5 %.

2. Найбільш інвазованими збудником токсокарозу виявилися коти порід . персидська (23,5 %), британська короткошерста (22,2 %), бенгальська (21,2 %) та корніш-рекс (20,0 %).

ШКІРНИЙ ДИРОФІЛЯРІОЗ У СОБАК: ВІД КЛІНІЧНОЇ ПІДОЗРИ ДО ЕФЕКТИВНОГО ЛІКУВАННЯ

Клімов І. М. – студент магістратури

Фещенко Д. В. – к. вет. н., доцент

Довгій Ю. Ю. – д. вет. н., професор

Згозінська О. А. – к. вет. н., доцент

Поліський національний університет, м. Житомир

Актуальність проблеми. Дирофіляріоз собак є небезпечним трансмісивним гельмінтозом, який останніми роками демонструє стійку тенденцію до зростання в урбанізованих біоценозах України. Особливе клінічне та соціальне значення має шкірна